HELALLİK / PSİKOLOJİK BUHRAN (2)

(...dünden devam)

Öte yandan benim içim yine de rahat etmedi.

Yakın zamanda askere giderken denk geldik nasip oldu; 'ço-cukluğumuz birlikte geçti. O kadar hakkımız geçmiştir.' Diyerek ge-nel bir helallik de aldım kendisinden. Çok bir hukukumuz yok kendi-siyle zaten.

Ancak son zamanlarda yine aklımı kurcalamaya devam edi-yor. Helalliğin salahiyeti ve gerekliliği konusunda...

Özellikle görevim icabı sürekli hadis, ayet ve dini ahlaki öğretiler içerikli okumalarım olduğu için ara ara her şeyi bu ve benzeri şeylerle irtibatlandırarak her şeyden uzaklaşıp buhranlı bir hale bürünebiliyorum.

Burada şu hususu da belirteyim: fazlaca evhamlı, takıntılı bir o kadar da vesveseli bir kimseyim. Bu kendi dediğim bir söylem ile sınırlı olmayıp; çevremdeki insanlar tarafından da görülen bir durum.

Belirtmek gerekirse kafaya tek taktığım şey bu değil; bu konuda kendimi rahatlatıyorum başka bir şey geliyor aklıma; acaba o da mı kul hakkıydı o da şöyle miydi? gibi çeşitli versiyonlarla aklıma birçok şey gelip gidiyor.

İşin ilginç tarafı ise; bu tarz şeylerin hepsi 13 yaş ve altı dönemde olan şeyler. Yani ondan sonrası adına bir şey hiç gelmiyor. Hal böyleyken bu durumlar; birtakım olumsuz düşünceler üzerinden beni manevi olarak esir alıyor.

Dolayısıyla ne işime, görevime kendimi verebiliyorum. Ne de ruhi düzenim kalıyor. Mesleki liyakatimi sorgulamak bunlardan sadece bir tanesi..

Bu haleti ruhiye bende 1 yıldır devam ediyor. Son olarak nasıl bir yol izlenmeli, bu olaylar tamamen vesveseden mi ibaret yoksa kul hakkı adına ilaveten bir şey yapmak gerekir mi? Olayları ayrıntılı bir şekilde açıkladım...

Sizi kısmen duyduğum kadarıyla tanıyan biriyim. size baş-vurmak istedim. Şimdiden Allah razı olsun Hocam.

Hayırlı çalışmalar dilerim..

(devamı yarın..)